

■ A Christian Science perspective on daily life ■

Having it all

I SAT ON THE GRASS, looking out over the lake. The Japanese garden was a place I'd go when I needed to be quiet, to think, or to listen.

I'd rented a small place, and I didn't own much. I'd had to borrow a table, couch, chairs, even a bed, to furnish my apartment. I had a job, but I couldn't seem to get ahead.

I felt like a failure. It was depressing to work so hard, yet not be able to buy anything. I felt dependent on friends and family.

I was a fairly new student of Christian Science, and up to that point when I'd prayed to solve my problems, the situations changed for the better. I'd had physical healings, too. So I turned to God to alleviate this unhappy sense of failure.

What I really wanted was to feel that I was just like everyone else. Everyone I knew could – at the very least – furnish a place to live.

When I turned to the Bible, the story of the prodigal son struck me as pertinent (see Luke 15). The younger of two sons had taken his inheritance, gone off and wasted it, then came back to his father who celebrated his return.

But it was what the father said to the older son that caught my attention: "Son, thou art ever with me, and all that I have is thine." This parable is about God as our Father, and to me it means that everything God has is ours because we are His loved children. That's true whether we're like the younger son, who strays from God but then wakes up and returns, or like the older son, who never left the Father. Both receive all that our divine, loving Parent has for us.

So why wasn't I receiving much?

Mary Baker Eddy, who discovered Christian Science, spoke several times in her writings about the poverty of the "Adam-dream," or the experience of existence as merely mortal and material. She contrasted this with what Christian Science reveals and described this more profound state of reality as "man as God's image, His idea, coexistent with Him – God giving all and man having all that God gives"

("The First Church of Christ, Scientist, and Miscellany," p. 5).

Sitting on the grassy slope in the sun that day, I glanced up at the trees against the horizon at the edge of the garden. They were sentinels, the expression of strength, stature, protection, grandeur, and grace. I gazed at them, appreciating these gently waving oaks for their beauty as well as for what they signified spiritually.

It occurred to me that these lovely trees had become, in a sense, "mine." I had embraced them in my thought, and appreciated what they represented. I could come here every day if I wanted to, several times a day, in fact. If I actually owned these trees, I wondered, would I appreciate them any more than I did at that moment? Would they mean any less to me, be any less beautiful?

I looked around me. The swimming koi in the lake swirled; their glittery yellows, oranges, and blacks flashed in the sun.

The stones rose with strength and solidity. I was learning that monetary ownership – the acquisitive nature our culture so prizes – isn't partaking of the wealth of God.

Seeing God's bounty and being grateful for it means "having all that God gives," as Mrs. Eddy put it. She advised that we spend our time "rejoicing in the affluence of our God" ("Science and Health with Key to the Scriptures," p. 140).

That's what I resolved to do that day. It's right that we have what we need to feel safe, happy, and secure. I was able to move forward with purchasing the needed furnishings, one by one, including an old couch and new fabric. I learned how to recover the sofa and sew curtains to match. Letting go of the anxiety and depression occasioned by a perception of "not enough" allowed me to move forward and see new, innovative ways of meeting my needs.

And I've learned that "things," while useful, don't constitute affluence. "Gratitude is riches," a hymn puts it, and seeing the world from this perspective makes for a wealthy life (Vivian Burnett, "Christian Science Hymnal," No. 249).

I HAD A JOB, BUT I SIMPLY COULDN'T SEEM TO GET AHEAD.

Get a FREE copy of the
Christian Science Sentinel, a
magazine of practical spirituality.

CHRISTIAN SCIENCE
Sentinel

Get a FREE copy!

www.cssentinel.com

A Finnish translation of today's article on Christian Science

Eräs Kristillisen Tieteen näkökulma arkielämään

Minulla on jo kaikki

Istuin nurmikolla ja katselin järvelle. Japanilainen puutarha oli paikka, jonne halusin tulla aina, kun minulla oli tarve olla rauhassa, ajatella ja kuunnella.

Olin vuokrannut pienen asunnon eikä minulla ollut juuri mitään omaisuutta. Minun oli täytynyt lainata pöytä, sohva, tuolit, jopa vuode kalustaakseni asuntooni. Minulla oli työpaikka, mutta näytin siltä, etten päässyt eteenpäin urallani. Tunsin itseni epäonnistuneeksi. Olin masentunut siitä, että vaikka tein kovasti työtä, en kuitenkaan voinut ostaa mitään. Tunsin olevani riippuvainen ystäväistäni ja perheestäni.

Olin melko uusi Kristillisen Tieteen opiskelija, ja siitä lähtien kun olin rukoillut saadakseni ongelmani ratkaistua, tilanne muuttui paremmaksi. Olin kokenut myös fyysisiä paraneumisia. Käännyin nytkin Jumalan puoleen helpottaakseni tätä toivotonta epäonnistumisen tunnetta. Halusin todella tuntea olevani aivan samanlainen kuin muutkin. Jokainen tuntemani ihminen kykeni – vähintäänkin – kalustamaan kotinsa.

Alkaessani tutkia Raamattua kertomus tuhlaajapojasta tuntui minusta osuvan tilanteeseeni. (Ks. Luukas 15). Nuorempi kahdesta pojasta oli ottanut omaisuutensa, lähtenyt kauas pois, tuhlaannut sen ja tullut sitten takaisin isänsä luokse, joka juhli hänen paluutaan. Mutta huomioni kiinnittyi siihen, mitä isä sanoi vanhemmalle pojalleen: "Poikani, sinä olet aina minun luonani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun" (Luukas 15:31). Tämä vertaus kuvaa Jumalaa Isänämme, ja minulle se merkitsee, että kaikki, mitä Jumalalla on, on meidän, koska olemme Hänen rakastettuja lapsiaan. Tämä on totta, olemme sitten samanlaisia kuin nuorempi poika, joka eksyy Jumalasta mutta sitten havahtuu ja palaa takaisin, tai kuten vanhempi poika, joka ei koskaan lähtenyt Isän luota. Molemmat saavat kaiken, mitä jumalallisella, rakastavalla Vanhemmalla on meitä varten.

Miksi siis minä en ollut saanut juuri mitään?

Mary Baker Eddy, joka löysi Kristillisen Tieteen, mainitsee usein kirjoituksissaan "Adam-unen" köyhyyden eli olemassaolon kokemuksen pelkästään kuolevaisena ja aineellisena. Hän asettaa tämän vastakkain sen kanssa, mitä Kristillinen Tiede tuo ilmi, ja kuvaa tätä todellisuuden syvällisempää tilaa ihmiseksi "Jumalan kuvana, Hänen ideanaan, samanaikaisesti olemassa olevana Hänen kanssaan – Jumalan antaessa kaiken ja ihmisen saadessa

kaiken, mitä Jumala antaa" ("The First Church of Christ, Scientist, and Miscellany", s. 5).

Istuessani ruohoisella rinteellä auringossa tuona päivänä vilkaisin taivaanrantaa vasten näkyviä puita puutarhan perällä. Ne olivat vartijoita, lujuuuden, suuruuden, suojan, jalouden ja armon ilmauksia. Tuijotin puita arvostaen näitä hiljaa huojuvia tammia niiden kauneudesta ja myös siitä, mitä ne kuvastivat henkisesti.

Mieleeni juolahti, että näistä kauniista puista oli tullut jossain mielessä "minun". Ne olivat saaneet sijansa ajatuksissani ja arvostin sitä, mitä ne edustivat. Saatoin tulla tänne joka päivä, jos halusin, itse asiassa useita kertoja päivässä. Mietin, että jos omistaisin nämä puut oikeasti, arvostaisinko niitä yhtään enempää kuin tällä hetkellä? Merkitsisivätkö ne minulle yhtään vähempää, olisivatko ne vähemmän kauniita?

Katselin ympärilläni. Uivat karpit pyöivät vedessä. Niiden kelta-musta-oranssit kyljet väikähtelivät auringossa. Vedenpinnan yläpuolelle kohoavat kivet ilmaisivat voimaa ja lujuuutta. Aloin oppia, että varojen omistamisella – keräämishaluisella luonteella, jota kulttuurimme suuresti arvostaa – ei ole mitään osuutta Jumalan rikkauksista.

Jumalan yltäkylläisyyden näkemisen ja kiitollisuuden siitä on itse asiassa osallisuutta "kaikkeen siihen, mitä Jumala antaa", kuten Mary Baker Eddy sen ilmaisee. Hän neuvoi meitä käyttämään aikamme "iloitsemalla Jumalamme yltäkylläisyydestä" ("Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun", s. 140).

Juuri näin päätin tehdä tuona päivänä. On oikein, että meillä on kaikki, mitä tarvitsemme tunteaksemme olomme turvalliseksi, onnelliseksi ja varmaksi. Pääsin elämässäni eteenpäin ostamalla tarvitsemani huonekalut, yhden kerrallaan, mukaan lukien vanhan sohvan ja siihen uuden kankaan. Opetelin päällystämään sohvan ja ompelmaan sen väriin sopivat verhot. Päästessäni eroon huolesta ja levottomuudesta, jotka oli aiheuttanut käsitys siitä, ettei minulla ollut kaikkea riittävästi, saatoin jatkaa eteenpäin ja nähdä uusia, kekseliäitä tapoja täyttää tarpeeni.

Olen myös oppinut, että välttämättömät "tavarat" eivät ole yltäkylläisyyttä. "Kiitollisuus on rikkautta", sanotaan eräässä virressä, ja maailman näkemisen tästä näkökulmasta antaa yltäkylläisyyden elämämme (Vivian Burnett: "Kristillisen Tieteen virsikirja", n:o 249).

Mary Baker Eddy kirjaa Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun on saatavana englanninkielisenä ja 16 muulla kielellä mukaan lukien suomi. Kaikkien käännöstekstien viereisillä sivuilla on vastaava englanninkielinen teksti. Tiede ja terveys -kirjaa sekä muuta Kristillisen Tieteen kirjallisuutta voi ostaa Kristillisen Tieteen lukusaleista kautta maailman tai kirjeitse osoitteesta: The Christian Science Publishing Society, P.O. Box 1875, Boston, MA 02117-1875 USA